

פרק 10
ניסים
ומשלים

במקום אחר היה
כפר מצורעים...

זה כבר כמה ימים
שלא אכלתי.

אתה תמות
אם לא תלמד לאכול
חולדות ומקקים. זוהי
הדרך היחידה להישאר
בחיים.

אם כך, אני חושב
שאני מעדיף למות. רק
לפני שנה הייתי איש עשיר,
מכובד בקהילה. תסתכל
עלי עכשיו.

אתה כבר לא
מכובד; עכשיו אתה
מצורע, מנודה.

בהתחלה הייתה לי
תקווה שיום אחד ארפא ואוכל
לחזור לאשתי וילדי. אבל אני כאן
כבר עשר שנים, ומעולם לא ידעתי
מישהו שנרפא וחזר לחברה.

בהתחלה אשתי הייתה
באה עם הילדים והם עמדו מרחוק
ודיברו איתי, אבל הם התחילו לבוא
פחות ופחות. הילדים כבר גדלו. הם לא
יכירו אותי אם הם יראו אותי עכשיו.
זה יותר גרוע מלהיות מת.

אוף, תפסיק לרחם
על עצמך. לאף אחד לא
אכפת, אפילו לא לאלוהים.
בוא נלך לראות אם נוכל לקבץ
נדבות בשביל אוכל.

אנחנו יוצאים
לדרך הראשית. נראה
אם נוכל למצוא מישהו
שירחם עלינו.

נלך ביחד, זה
יכול להיות יותר בטוח.
אני רואה עוד מצורעים
בהמשך הדרך.

A stylized illustration of a group of people in a desert landscape. The scene is rendered in a limited color palette of tan, brown, and blue. In the foreground, several figures are walking or running across the sand. One figure in the center-right is being supported by another, suggesting a state of distress or exhaustion. The background shows rolling hills and a clear sky. A speech bubble is positioned in the upper left quadrant, containing Hebrew text.

אני רואה
אנשים מגיעים
במעלה הדרך.

תיזהרו!
אלה שוב אותם
הבנים.

הסתלקו מכאן,
מצורעים מלוכלכים
שכמותכם. לכו תמותו
במקום אחר.

תיזהרו!
אלה שוב אותם
הבנים.

רוצו!
רוצו!

טמאים!
טמאים; כולנו
טמאים.

הם מצורעים.
אל תתנו להם להתקרב
אליכם. אתם יכולים
להידבק במחלה.

האם יש לכם
רחמים? האם אתם
יכולים לוותר רק על
ביס קטן לכל אחד
1מאיתנו?

תן להם משהו
כדי שילכו.

זוז אחורה.
אתה טמא!

לכו אחורה
ונשאיר את האוכל
כאן על הקרקע.

זהו, לא להתקרב יותר.
תנו לי להתרחק קודם.

לחם!

אוכל!

תשמור לי
משהו!

אל תיקח
את הכל!

זה שלי!

אתה
חזיר!

אלוהים!

לחם!
לחם!

אנחנו חייבים להיזהר;
הם רבים מאוד.

הנה מגיעה
קבוצה גדולה
של אנשים.

והם כולם
גברים.

זה ישוע מנצרת.
ראיתי אותו פעם, לפני
שנדבקתי במחלה הזו.
הוא האיש שמרפא
אנשים.

הוא טוען שהוא
בא מאלוהים. הוא אומר
שהוא והאב הם אחד.
ראיתי אותו מרפא עיניים
עיוורות וגפיים נכות.

ישוע!
עזור לנו!

רבי, הם
מצורעים.

אל תתנו להם
להתקרב.

מה אתם
רוצים שאני
אעשה?

רחם עלינו
ורפא אותנו.

אם זה רצונך, אתה
יכול לטהר אותי.

לא כדאי
שתגע בי.

זה בסדר. לכו לבית
המקדש והראו את עצמכם
לכהן. הוא יראה שאתם
מטוהרים ויאפשר לכם לחזור
הביתה למשפחותיכם.

הוא
אומר שאנחנו
מטוהרים.

הם ידחו
אותנו משם עוד
לפני שנתקרב
לבית המקדש.

אני אעשה כפי
שהוא אמה.

גם אני.
בואו נלך.

ישוע אמר
שנרפאנו.

אני מרגיש
יותר טוב.

אנחנו
משתנים!

העור שלי
נרפא!

ישוע
עשה זאת!
נרפאת!

אתה כבר
לא מכוּעֵר!

אני חייב
ללכת למצוא
את אישתי.

ברוך אתה, בן האלוהים,
מלך ישראל. נתת לי את חיי בחזרה.
אלוהים הוא רחום וחנון.

הלא טוהרו עשרה
איש? אבל רק אחד חוזר
להודות, והוא אפילו אינו
יהודי. הוא שומרונני.

איש אחד שאל את ישוע אם
רבים יכנסו לחיים. ישוע ענה:

חיי עולם

אני אומר לכם, הדרך
המוליכה לחיים היא קשה
וצרה ורק מעטים ימצאו אותה.
אבל הדרך המוליכה לאבדון,
היא רחבה ומלאה באנשים
בדרכם לגיהנום נצחי.

שאפו להיכנס דרך הפתח
הצר, כי רבים יבקשו להיכנס לחיים
ויכשלו. כשיגיע יום הדין, רבים יתחננו
לאלוהים, ויאמרו, "אדוני, בוודאי
שאני שייך לך. הייתי אדם דתי. צמתי
והתפללתי. נתתי כסף למען הדת.
ניבאתי בשמך וגרשתי שדים."

אז אני אומר להם,
"מעולם אהפך יאתכם, ת
סורו מן י, ארורים, אל אש נ
עולם. שם יהיו ה ללה י
וחרוק ה נים."

זה מקום שבו
נשמותיהם לא ימותו
לעולם והאש לעולם לא
נכבית שם. העשן של
סבלם יעלה למעלה
לעולם ועד.

ישוע סיפר עוד סיפור.

היה איש עשיר
שהתלבש בבגדים הכי יקרים
והתענג במותרות. הוא היה ישר
והגון, הוא לא היה איש רע, אבל
הוא חשב בעיקר על עצמו.

הוא אגר את
כספו והתעשר
יותר בכל יום.

קח את השאריות
האלה מהצלחת שלי ותן אותן
לאלעזר הקבצן ששוכב ליד
שער ביתי. אני איש מלא
חמלה ונדיבות לב.

כן, אדוני;
אני בטוח שהוא
יעריך את זה.

האדון אמר
לי לתת לך את
הפירורים האלה.

תודה לאל! אלוהים
אכן מספק לשייכים לו. זה
יותר ממה שמגיע לי. תודה
לאדונך בשבילי.

יש לי כל כך הרבה
רכוש; אני צריך אסמים
גדולים יותר כדי לשמור
שם את כל רכושי.

” גִּזַּר עַל נְי אָדָם ב נ
לָמוֹת פִּעַם אַחַת
וְאַחֲרֵי כֵן הַ פֶּט. “

אבל באותו הלילה
הגיע שליח המוות.

טיפש שכמותך. הלילה
הזה תמות ותצטרך לתת דין
וחשבון לנשמתך.

נשימה כבדה!
אהחחח-אה.

לוקס ט"ז 19-22 ; אל העברים ט' 27

כשיצאה תהלוכת ההלוויה של
האיש העשיר מאחוזתו, הם
הבחינו שגם אלעזר הקבצן מת.

זה הקבצן הזקן,
אלעזר. גם הוא מת
בלילה. הוא נראה
כל כך שלו.

גופתו של אלעזר נלקחה אל מחוץ
לעיר בעגלה, ללא כל טקס. שם ניתנה
לו קבורת עניים. לא הייתה לו הלוויה
ואף אחד לא התאבל על מותו.

אבל מלאכים באו ונשאו
את אלעזר לגן עדן.

וואו, איזה
טרמפ! מעולם לא
חשבתי שיהיה כזה
כייף למות!

אלעזר, אחיננו, ברוך
הבא הביתה. לעולם לא
תהיה שוב רעב וגופך לעולם
לא יכאב שוב. בוא, הכנו
שולחן עבורך.

הוא היה איש טוב.
לפעמים הוא היה קשוח כלפי אלה
שאהב, אבל תמיד נזכור שהוא אהב
את עמו והיה הגון בעסקיו.

הוא הלך לקבל את
גמולו. שתנוח נשמתו
בשלוש נצחי.

לאיש העשיר הייתה קבורה טיקסית
בקבר יפיפה, וכל מי שאהבו את כספו באו
לראות מה הוא הוריש להם בצוואתו.

אך כשהאיש העשיר
נפטר, הוא מצא את
עצמו נופל לשאול
חסר התחתית.

לוקס ט"ז 22

הצילו אותי!
אלוהים, מישהו,
עזרו לי! אני כאן
בלהבות!

בני, הייתי עוזר לך אם
הייתי יכול, אבל יש תהום גדולה
בינינו, עם אגם האש בתחתית. אנו לא
יכולים לעבור ולעזור לך; גם אתה
לא תוכל לעבור לצד הזה.

אבי, אברהם, רחם עלי.
אני רואה את אלעזר שם.
תשלח אותו שיטבול את אצבעו
במים ויקרר את לשוני, כי אני
מתייסר בלהבה הזו.

אז תשלח את
אלעזר בחזרה לבית אבי
שיעיד על כך לחמשת אחי,
כדי שהם לא יגיעו למקום
הייסורים הנורא הזה.

יש להם את
כתבי משה והנביאים.
תן להם שיאמינו
בכתובים.

זה לא מספיק
בשבילם להם. אם הם
רק יראו את הנס של
תחיית המתים, הם
יחזרו בתשובה.

אם הם לא מאמינים
בכתובים, הם לא ישתכנעו
גם אם יראו מישהו קס מן המתים.
זה כבר מאוחר מדי בשבילך. הם
צריכים להגיע להחלטה בעצמם.
אני מצטער. אין שום דבר
שאני יכול לעשות.

היי, חבר'ה.
אתם רוצים לעשות
קצת כייף? האהבה
שלי זולה.

רבי, פשוט תתעלם
ממנה. זה מאוחר מדי
בשביל אנשים כמוה.

כתבי הקודש אומרים,
"לא תנאף."

אין בעיה, אני
אישה דתיה. אני
מאמינה באלוהים.

אין בעיה, אני
אישה דתיה. אני
מאמינה באלוהים.

שמעת את חברך.
זה מאוחר מדי עבורי.
שכבתי עם גברים מאז
שהייתי ילדה.

זה לא מאוחר מדי בשביל
אלוהים. אם תחפשי אותו,
תמצאי אותו. הוא יסלח לך על
חטאיך וישקם את נשמתך.

נשמתי שייכת לשטן,
אבל אתן אותה לאלוהים אם
הוא היה ... היה ... ה...ה...

אנא אנא

היא מלאה
בשדים!

זוזו אחורה!

שמות כ' 12 ; לוקס ח' 2 ;
איגרת יוחנן הראשונה א' 9

צ'הההההההה

שטן, צא
ממנה!

אני מצווה עליך
לצאת ולא לחזור.

במצוותו של ישוע, שבעה
שדים יצאו מהאישה.

הם הסתלקו!

מי אתה!

מה קרה
לה?

את חייבת להפסיק לחטוא
ולסגוד לאלוהים, אחרת השדים
יחזרו ויביאו איתם גם אחרים.
אפילו יותר גרועים מהם.

אני רוצה לשרת
את אלוהים. אני אלך
אחריך ואלמד עוד.

מה קרה
לה?

שמה של האישה
היה מרים המגדלית.

לוקס ח' 2, י"א 24-26

רבי, ראיתי את מה
שקרה. זה היה מדהים. המנהיגים
הדתיים שלנו הפנו עורף למרים
המגדלית במשך היום, אבל חלק
מהם באו אליה בלילה. נתת לה
חיים חדשים.

האם אתה ותלמידיך
תבואו לאכול בביתי?
אני רוצה שכמה מחברי
ישמעו עוד על זה.

נלך אחריו.

ספר לנו, ישוע,
איך יכול אדם להיות
הגון וטהור בחברה
מושחתת כל כך? אנחנו
נגווע ברעב אם לא נכופף
את החוק קצת.

אל תעמלו בעד האוכל
הכלה ואובד, אלה בעד האוכל
הקיים לחיי עולם. אל תחשבו
על העושר שלכם, אלה חישבו
על איך אתם יכולים להיות
ברכה לאחרים.

החיים הם יותר ממזון
ובגדים. אם אלוהים
מלביש את שושני השדה,
הוא ילביש גם אתכם.

יבוא זמן שבו כל
אחד יעמוד לדין לפני
אלוהים ויתן דין וחשבון
על כל מעשה שנעשה בגוף,
גם אם זה טוב וגם
אם זה רע.

אל תעשו כמנהיגים הדתיים
שלכם, כי הם מטיפים דבר אחד ועושים
דבר אחר. הם כמו קערות הנקיות מבחוץ,
אבל מלוכלכות מבפנים.

אם צדקתכם לא
גדולה יותר משלהם,
לעולם לא תיכנסו
לממלכה.

אז אתה מקבל חוטאים
ויושב לאכול איתם? אני רואה
את מרים המגדלית כאן עם כל
החוטאים האלה. איך אתה טוען
להיות איש צדיק, אם אתה אוכל
עם אנשים כאלה?

אספר לך סיפור
שמסביר את ליבו
של אלוהים.

קהלת י"ב 14 ; מתי כ"ג 25 , ו' 19-21 , 25 , 28-30 , י"ב 36 ; לוקס ט"ו 1-3

לאיש אחד היו
שני בנים. הבן הצעיר
היה מרדן ורצה לחיות
חיי הוללות.

כן, אני אוהב
את הסיפור הזה.

אבא, אם תתן
לי את חלקי בירושה
עכשיו, אלך אל העיר
לחפש את מזלי.

אז הוא דרש
לקבל את הירושה
שלו עכשיו.

אבל בני, כל מה שיש לי
הוא שלך. אני לא אחיה עוד זמן רב,
ואתה ואחיך תירשו את כל זה. יהיה לך
כסף בשפע לשארית חייך. יש לנו הרבה
צאן ובקרה השדות שלנו מתמלאים
בתבואה בכל שנה. יש לנו משרתים
רבים ועוד הרבה...

אבל אני רוצה לצאת
ולראות את העולם. אני לא רוצה
לחיות בחווה ולעבוד כעבד כל חיי.
כל עוד שאני צעיר, אני רוצה להנות
מהחיים. החברים שלי...

החברים שלך, שמעולם
לא עבדו, רק חושבים על
איזה סוסים הם המהירים
ביותר, איזה יין הוא הטוב
ביותר, ואילו נשים הן
המעניינות ביותר.

מה אתה יודע על החיים?
אתה תמיד תקוע בחווה הישנה
הזו. אני רוצה את חלקי בירושה
עכשיו. אני הולך לעיר לחיות את
החיים כפי שאני רוצה.

תן לו את זה.
יהיה לנו יותר טוב
בלעדיו. הוא במילא
אף פעם לא עושה את
חלקו בעבודה.

האב נתן לבנו הצעיר
את חלקו בירושה והבן
הלך אל מעבר לים לערים
הגדולות, שם הוא יוכל
למצוא הנאה.

אה, זה חיים -
אף אחד לא אומר
לי מה לעשות.

הבן הצעיר...

זה יותר מפואר
ממה שחשבתי. כל
האנשים והבניינים האלה.
זה המקום שבו כל הכיף
קורה.

אני
חייב למצוא
דירה נחמדה
להשכרה.

כן, זה נראה
נהדר. אני אקח
את זה.

אם תצטרך
משהו פשוט תקרא לי.
אנחנו נותנים שירות
יום ולילה.

אה, מי יכול לבקש
יותר מזה? מחר אני אצא
ואפגוש כמה אנשים
בעיר הזאת.

היי, מה יש לנו פה?
בחור כפרי? הוא אולי
אפילו נאה אם רק נוכל
לראות את פניו.

היי, בחור, אם
אתה רוצה לעשות
כייף, כדאי שתגלח את
הזקן הזה ותקנה
בגדים חדשים.

שובב שכמותך.
אתה לא נראה
רע בכלל בבגדים
החדשים האלה.

אני שמח שאתה
יכול להצטרף אלינו
לארוחת ערב.

האם הוא
לא נאה עכשיו,
אחרי שהסיר את
השיער המגעיל
הזה מפניו?

הרימו כוס לכבוד
חברנו החדש. שתמיד
ימצא הנאה ואושה.

...ואהבה.

מלצה, עוד יין
לחברים שלי.

אולי נלך לדירה
שלך, רק שנינו?

וכך האיש הצעיר,
רחוק מהבית, חי בעושר
במשך חודשים רבים. כל
עוד שהיה לו כסף, היו
לו חברים רבים.

הגיע היום שבו
ההוללות המטופשת
צרכה את כל כספו - אבל
עדיין היו לו הרבה חברים
די עשירים.

מה זאת
אומרת שאין לך
יותר כסף? חשבתי
שאתה עשיר?

עולה הרבה כסף לגור
כאן, ואיבדתי את שארית כספי
בהימורים על המירוצים בשבוע
שעבר. חשבתי שאוכל להכפיל
את כספי, אבל...

אתה רוצה להגיד
שהתרוששת? איך
תוכל לקנות לי את
השמלה שהבטחת?

קיוויתי שאביך
יוכל לתת לי עבודה
לנהל חלק מנכסיו.

עבודה?

אני לא מאמין שאני
מאכיל חזירים - חיות
טמאות ומטונפות
שכאלו.

חשבתי שהיו
לי חברים. הם אפילו
לא מדברים איתי עכשיו.
אבל אני אמצא עבודה
יותר טובה ואצא
מהמצב הזה.

אוינק

גרררררר

חרחור

לא אכפת לי כמה
אתה חולה. צא לשם
וטפל בחזירים. אני אפטר
אותך ואשכור מישהו
אחר. זוז עכשיו!

כן, אדוני,
אני מצטעה.
מייד, אדוני...

העבודה הזו
אפילו לא משלמת לי
מספיק כדי לאכול כראוי.
אני מניח שה"חברים"
שלי אוכלים היטב.

תראה מה קרה לי.
כל כך קר לי, אני רעב ועייף.
אני מסוגל לאכול את האוכל של
החזירים. למשרתים בבית אבי יש מזון
בשפע. אם פשוט יכולתי... אבל לא,
אני לא יכול לחזור לשם, לא אחרי
שעזבתי באופן כל כך גרוע.
הם יבוזו לי.

איזה טיפש הייתי.
מה אם אחזור ואבקש להיות
משרת? ביזבזתי את כל חלקי
מהחווה. אבל אני יכול להיות
משרת - אם הם רק יקבלו
אותי בחזרה.

אני הולך
הביתה.

טיפש שכמותך!
אין לך כסף. תצטרך ללכת
ברגל אלף קילומטרים.

לאחר שהלך כמה
שבועות, הוא כמעט
הגיע לבית אביו.

אני כמעט שם.
אין לי זכות לבוא לכאן
ולבקש טובות. אני אומר לו,
”אבא, חטאתי ואינני ראוי עוד
להיקרא בנך. עשה אותי כאחד
ממשרתיך השכירים.”

אתה רואה את האיש
שמגיע משם? העיניים הזקנות
שלי לא יכולות לראות כמו שראו
בעבר, אבל אני אומר לך, הוא הולך
בדיוק כמו הבן האבוד שלי.

כן, הוא קצת
יותר מבוגר, ויותר רזה,
אבל אני מאמין שהוא
באמת בנך.

בני!

בני, בני!
חזרת הביתה!

אבי, חטאתי
בפניך...

...ואינני ראוי
להיקרא בנך.

חשבנו שאתה מת,
ועכשיו אתה חי שוב. בן,
תתנקה ונטפל בכ מהה.

אתה לא יכול ללכת לבית
כשאתה נראה כך. משרתי יביא לך
את הגלימה הטובה ביותר ונעלים
לרגליך. הטבעת שלך נעלמה. כן,
תצטרך גם טבעת חדשה. הבן שלי
שהלך לאיבוד, נמצא עכשיו.

לוקס ט"ו 20-22

שחטו את העגל
המפוטם, הכינו סעודה,
הזמינו אורחים ונעשה
שמחה, כי זה הוא
יום של חגיגה.

אני כל כך שמח שכולכם
כאן לשמוח בשמחתי. בני עדיין
חלש מכל מה שעבר, אבל עם
אוכל טוב הוא יתחזק מהר.
זה היום הכי טוב בחיי.

מה זה כל
המוזיקה והריקודים
שאני שומע?

האח הגדול לא היה בבית
כמה ימים וכשחזר, הוא מצא
את המסיבה בעיצומה.

אחייך הקטן חזר הביתה
במצב עלוב ביותר. הוא חולה
ועני. אביך חוגג את חזרתו
הביתה. תיכנס פנימה מהר.

אני לא אשתתף
בטיפשות הזאת.
הוא חי חיים של
בושה וחטא.

המשרת סיפר לאב
את מה שאמר בנו,
והאב יצא לדבר איתו.

חיפשתי אותו כל כך הרבה
זמן, וכבר חשבתי שהוא אבד לנצח.
הייתי מוכן כבר לוותר ואז הנה הוא בא
והולך במעלה הדרך. אתה יכול להאמין
בברכה כזו? אלוהים הוא טוב!

אני לא מאמין
שאתה חוגג עם חוטא
שכזה. אני לא אקח
שום חלק בזה.

זה סיפור יפה,
אבל אתה מנסה
להגיד שאנחנו כמו
הבן הבכור?

מי שאוזניים
לו, שישמע.

האיש הזה הוא
מסוכן. כל האנשים
אוהבים אותו.

כן, אבל זו תקווה כוזבת.
מי יכול להבטיח חיי עולם
לחוטא? הוא חייב למות. קרא
לכולם לאסיפה. ניפגש הלילה
בביתו של הכהן הגדול.

הוא נותן
להם תקווה.

בואו, נחזור לגליל וננוח קצת.
בקרוב יגיע הזמן שהם ישלחו אותי לכלא.
הם ילעגו לי ולאחר מכן יצלבו אותי. אבל
ביום השלישי, אני אקום מן המתים.

למה הוא מתכוון,
ב"אקום מן המתים?"

אין לי מושג.
זה בטח משל.

רבי, זה דחוף! מרתא שלחה
אותי למצוא אותך. אחיה, אלעזר, חולה
עד מוות. הוא חבר יקר שלך. אם תמהר,
תוכל להגיע לשם לפני שימות. אנחנו
יודעים שאתה יכול לרפא אותו.

תגידו למרים ומרתא שאני בא.
ותגידו להם שהמחלה הזאת אינה למטרת
מוות, אלא כדי להלל את אלוהים.

אלעזר חולה?
אנחנו חייבים
למהר!

יומיים
לאחר מכן.

רבי, זה כבר כמעט
יומיים מאז ששמענו שידידינו
אלעזר חולה עד מוות, וייקח
לנו עוד יומיים להגיע לשם.
לא כדאי שנתחיל ללכת?

נלך מחר.
אתם תראו את
כבוד אלוהים.

רבי, זה כבר
יותר מארבעה ימים.
האם נגיע לשם בזמן
כדי לעזור לו?

אלעזר מת. ואני
שמח עבורכם שלא הייתי
שם, כי עכשיו תראו את
כבוד אלוהים ותאמינו.

מת?
אלעזר מת?

מתי כ' 17-20 ; יוחנן י"א 15-1

ישוע ותלמידיו
מחכים מחוץ לשעה.

אָרְR

תגיד להם שיחכו לי
שם. זה מסוכן מדי בשבילם
להכנס כשכל הפרושים והכהנים
נמצאים כאן. הם עדיין רוצים
להרוג אותנו.

אלעזר המסכן!

אדוני, אם היית כאן, אחי
לא היה מת. אבל אפילו עכשיו,
אתה יכול לבקש מה שתרצה
מאלוהים והוא יתן לך.

אחיך יקום
מן המתים.

אני יודעת
שהוא יקום לתחייה
בתחיית המתים
באחרית הימים.

אני התחייה
והחיים.

המאמין בי יחיה
גם אם ימות. וכל מי
שחי ומאמין בי לא
ימות לעולם. האם
מאמינה את בזה?

A woman with a blue headscarf is shown in a close-up, looking upwards with a surprised expression. Her right hand is raised, palm facing forward. A white speech bubble with a black border is positioned to the right of her face, containing Hebrew text. The background is a light blue sky with some dark, horizontal brushstrokes.

כן, אדוני. אני
מאמינה שאתה
המשיח, בן האלוהים
שנובא עליו שיבוא
אל העולם.

אחרי שמרתא דיברה עם
ישוע, היא שלחה את
המשרת להביא את מרים.

בואו, היא
הולכת לקבר
לבכות.

אוווווו!

יוחנן י"א 17-31

אדוני, לו
היית פה, לא
היה אחי מת.

איפה הנחתם
אותו?

אנחנו כל כך
מתגעגעים אליו.

ראו עד
כמה ישוע אהב
את אלעזר.

האם זה שגרם לעיוור
לראות לא יכל למנוע את
מותו של ידידו?

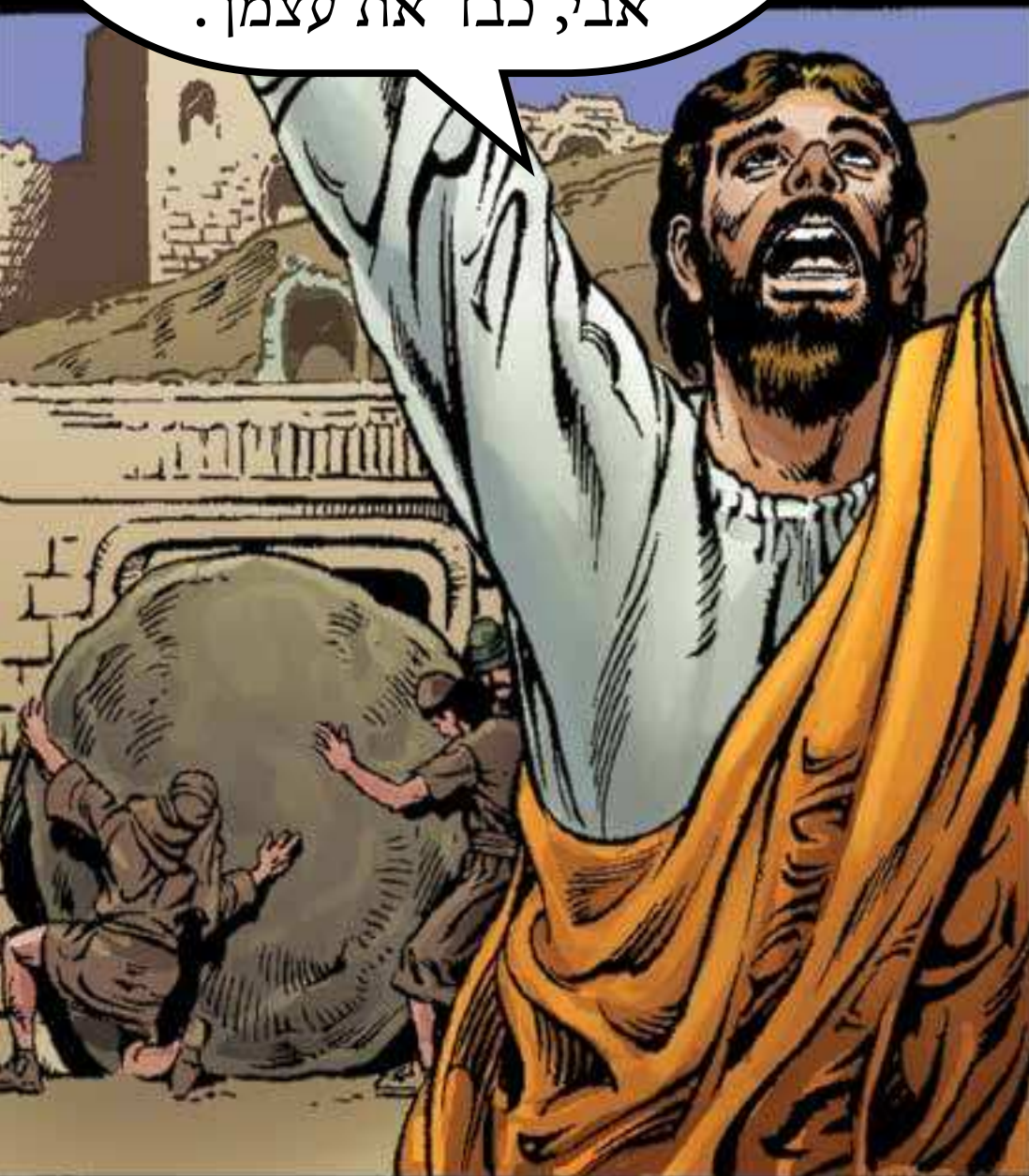

הסירו את
האבן.

הלא אמרתי
לך שאם תאמיני
תראי את כבוד
האלוהים? הסירו
את האבן משם.

אבל אדוני,
הריהו כבר מעלה
ריח, כי הוא מת כבר
ארבעה ימים.

אבי, אודה לך כי
אתה שומע אותי. אני לא
מתפלל זאת למעני, כי אני יודע
שאתה תמיד שומע אותי, אך אני
מתפלל למען העם העומד מסביב,
שיאמינו כי אתה שלחתני. עכשיו
אבי, כבד את עצמך.

אלעזה, צא
החוצה!

הוא ממש
מגזים הפעם.

כן, הוא עושה
צחוק מעצמו.

למה, הגוף
כבר נרקב?

כאשר כל האנשים
יראו שהוא מתחזה, יהיה
לנו יותר קל לאסור אותו
ולהוציא אותו למוות.

מה? אני
לא מאמין
לזה!

זה לא יכול
להיות!

תהילה
לאלוהים!

יהההוורו

A comic book illustration of two women. The woman on the left is wearing a yellow headscarf and has a wide-eyed, open-mouthed expression of shock. The woman on the right is wearing a blue headscarf and has a similar expression, with her hands clasped near her chest. A speech bubble from the woman in the blue headscarf contains Hebrew text.

הוא עשה
זאת, מרים! הוא
עשה זאת!

הוא חי!
לאחר ארבעה
ימים, הוא חי!

התירו אותו
והניחו לו
ללכת!

אחרי ארבעה ימים שהיה מת,
אלעזר יצא מהקבר כשידיו
ורגליו כרוכות בתכריכים.

מי יכול לעשות
כזה דבר חוץ
מאלוהים?

מה כל ההתרגשות
הזאת? הוציאו אותי
מהתכריכים האלה.

היית מת
ארבעה ימים.

רבי, טוב לראות
אותך. אני מניח שאתה
החזרת אותי לחיים?

אה, אלעזה,
התגעגענו אליך
כל כך.

אני רעב. תשלחי
את המתאבלים לביתם
ובואו נאכל.

ברוך אתה
יהוה אלוהינו!

אתה יכול להאמין במה
שראינו עכשיו? אין שום סיכוי
שהוא יכל לזייף את זה. ראיתי את
אלעזר לפני שקברו אותו. אין
ספק שהוא היה מת לגמרי.

כשישמעו על כך
בירושלים, יעשו אותו
למלך. משהו חייב
להעשות במהרה.

נדבר עם הסופרים
והפרושים מייד.

הישוע הזה
עשה טריק גדול היום.
אפילו האנשים שראו
את זה, חושבים שהוא
באמת הקים איש מן
המתים.

זה לא משנה
איך הוא עשה את זה;
אם לא נשים לזה קץ,
הוא ישבה את לבם
של העם כולו.

אם יהיה עוד מרד,
הרומאים יוכלו להסיר
אותנו מהשלטון. הם
מצפים מאיתנו שנשמור
על השלום.

יוחנן י"א 44-48

אבל ישוע מעולם
לא היה אלים או
דיבר נגד רומא.

דבריו הם אלימים!
הוא קורא לנו צבועים לפני
כולם. האנשים צוחקים עלינו.
הם לועגים לנו בגלוי.

חייבים להמית
אותו. הוא לא יוכל
להקים את עצמו
מן המתים.

זה חייב להעשות
בקרוב, לפני שהוא
הורס כל כבוד לדתנו.

או לפני שהרומאים
יעשו לנו משהו.

הם דחו אותי ומבקשים
להרוג אותי. הם לא מבינים שבאתי
כישועתם. אני אומר לכם שאחרי
שאלך, רומא תהרוס את בית המקדש
שהם כל כך אוהבים. לא תשאר
אף אבן על אבן.

יגיע הזמן ואלו שאוהבים

אותי, יושלחו לכלא. תהיו שנואים בעיני כל הגויים רק בגלל אהבתכם אלי. כמה מכם יהרגו בידיהם. אחרים יסולקו מבתיהם ולא יורשו לעבוד. אל תתפלאו כאשר תראו את הדברים האלה מתקיימים, כי יהיו מלחמות רבות, רעידות אדמה, מחלות, רעב, ואסונות מכל הסוגים, אבל הקץ עדיין לא יבוא עם הדברים האלה.

כל זה, זו רק ההתחלה
של הרבה צער. ירושלים תכבש על
ידי גויים עד שזמן הגויים יושלם. כאשר
יאמרו לכם שחזרתי ושאתם צריכים
ללכת לכאן או לשם כדי לפגוש אותי,
אל תאמינו להם. רבים יבואו ויתחזו לי
או יטענו שהם מדברים בשמי.

אבל כשאחזור, אבוא כמו ברק.
כל עין תראה אותי. המתים יקומו ואני
אקים את ממלכתי בארץ. אבל לפני כן, תהיה
תקופה של צרה גדולה, הרבה יותר גרועה
מכל מה שהעולם ראה אי פעם.

מתי י' 22, כ"ד, 5-9, 21, 13-27; לוקס י"ט 43-44,
כ"א 8; יוחנן י"א 49-53; התגלות ב' 10

אדוני, מרתא
שלחה אותי למצוא
אותך. היא ביקשה למסור
לך שאתה ותלמידיך תתקבלו
בברכה בביתם. יש אנשים
שאינם מרוצים מזה שהקמת
את אדוני מן המתים. האם
תבוא ותישאר איתנו?

נשמח לבוא. אני
רוצה לראות אותם שוב
לפני זמן המשפט שלי.

זה ישוע
ותלמידיו.

אדוני, ביתי,
הוא ביתך. בבקשה
היכנסו ותנוחו.

אלעזר, ידידי, אתה
בהחלט נראה יותר טוב מהפעם
האחרונה שראיתי אותך. זה טוב
לבוא לביתך במקום לקברך.

הכנו סעודה.
גם הזמנו אורחים.

אדוני, אתה
התחייה והחיים.

אדוני, שמעתי
ממקורות בטוחים שהיהודים
החליטו לקחת אותך בכוח
ולהרוג אותך.

באתי לעולם כדי לתת
את חיי למען העולם. ישימו אותי
בכלא ויצלבו אותי, אבל ביום
השלישי אני אקום שוב.

מתי כ' 19, כ"ו 2; יוחנן י"ב 1-2, י"ד 6

אתה התחייה
והחיים. מי שמאמין
בך לעולם לא ימות.

מרים, מה את
עושה עם הבושם
היקר הזה?

אדוני, אתה התחייה
והחיים. גם אם אתה מת,
אתה תחיה שוב.

מרים, הבושם הזה
שווה שכר של שנת עבודה,
למה את מבזבזת אותו?

אבל היא
מושחת את
האדון.

היה אפשר
למכור את זה ולתת
את הכסף לעניים.

מרים ניגבה את רגליו
של ישוע עם שערה.

תעזבו אותה.
היא עשתה זאת
כהכנה לקבורתי.

למה הוא מתכוון
ב"קבורה"?

הוא אמר שיצלבו
אותו. אבל הוא בטח לא
מתכוון צליבה אמיתית
עד מוות.

אמרתי לכם שהרועה
הטוב נותן את חייו למען
הכבשים שלו. ידחו, יצלבו,
ויקברו אותי, אבל ביום
השלישי אקום שוב.

מרים מכינה את גופי
לקבורה. הגיע שעת, השעה
שבה אתפאה. בואו, אנחנו
חייבים לעלות לירושלים,
ששם יתקיים כל זה.

מתי כ' 19; יוחנן י"ב 3-8, י' 11

אדוני, כל ירושלים
מחכה לבואך!

לכו; תביאו
לי חמור לרכוב עליו.
נלך לירושלים בפעם
האחרונה.

אדוני, יש אלפי אנשים
שמחכים שתיכנס לירושלים.
הם יעשו אותך למלך.

ידחו ויצלבו אותי,
אבל ביום השלישי אני
אקום מן המתים.

הושע נא,
מלך היהודים!

ברוך הבא
בשם יהוה.

הללויה
לבן דוד.

פנו דרך
למלך ישראל.

הללו את
אלוהים.

המושיע
המובטח.

יוחנן י' ב 12-13

בן דוד,
הושיענו.

האנשים קוראים
לו מלך היהודים!

הם חושבים
שהוא המשיח; האחד
המובטח!

למה הוא בא לבית
המקדש? הוא בטח יודע
שחיו בסכנה.

הם עדיין מנצלים
לרעה את בית האלוהים.
זה נראה כמו שוק במקום
בית תפילה.

אני יכול לתת
לך את זה במחיר
מאוד טוב. זה כבר
מאושר להקרבה.

אני מצטער,
אבל אם אתה רוצה
שער חליפין יותר
טוב, תצטרך ללכת
למקום אחר.

מתי כ"א 11-12

ישוע עשה זאת
שוב. הוא טיהר
את בית המקדש
מגנבים ונוכלים.

טראח!

סלקו את הסחורה
הזו מבית אבי. אתם
עדת גנבים ושוודדים.

אתם באים לכאן
לעשות כסף על אלה שבאים
להתפלל. שכספכם ילך
לעזאזל איתכם.

היזהר!

מי אתה חושב
שאתה?

טראח!

אל תהפכו את
בית אבי למערת
פריצים.

באיזו סמכות
אתה עושה
את זה?

אדוני, הכהנים
והפרושים שלחו מרגלים לעקוב
אחרינו. יש שמועות שיכניסו אותך
לכלא לפני שמגיע הפסח
בעוד כמה ימים.

אתה יודע מה
זה אומר בשבילו
שהוא "טיהר את בית
המקדש" לאחר שנכנס
לירושלים בנצחון.

אמרתי לכם שאני
חייב לסבול בידיהם ולהיצלב,
אבל אחרי שלושה ימים אני
אקום לתחייה.

כן, הנבואה אומרת כי
”כִּי-קִנְאַת בַּיִת אֶכְלָתְנִי” וכי
הוא ”פתאום יכנס לבית המקדש.”
הוא טוען להיות המשיח.

הוא חייב להעצר
לפני חג הפסח. יש לנו
מרגל בין תלמידיו.

תהילים ס"ט 10 ; מתי כ"א 12-13

אני מזהיר אתכם, לאחר לכתי,
הם יכניסו אתכם לכלא, יכו אתכם,
ויהרגו כמה מכם. תעידו להם על כוחי
ואהבתי. כאשר יקחו אתכם לבית המשפט,
אני אשים מילים בפיכם. ילדים יעידו נגד
הוריהם, והורים נגד ילדיהם. תהיו שנואים
בגלל שאתם מכירים אותי. נביאי שקר
רבים יקומו ויטענו שהם מייצגים אותי.
רוח הקודש תהיה איתכם.

רבי, מה הוא
האות לחזרתך
לארץ ושל סוף
העולם?

כאשר מישהו אומר שאני חוזר בזמן מסוים,
או שאני נמצא במקום מסוים, אל תאמינו לו, כי אני
אחזור, אבל זה יהיה כמו במהירות של ברק. תהיו
נאמנים לי, ובסופו של דבר, תיוושעו. לכן, היזהרו,
כי לא תדעו את היום או את השעה שבהם אני אחזור.

כפי שהיה בימי נח, כך יהיה גם לפני שאחזור. אנשים היו עסוקים בהוללות ולא ידעו כלום עד שהגיע המבול ושטף אותם. אני אבוא לפתע כמו גנב המגיע בלילה.

שני אנשים
יעבדו בשדה. אחד
ילקח למעלה לפגוש
אותי והשני ישאר
מאחור לסבול.

שתי נשים יטחנו קמח ביחד.
אחת תילקח והשניה תשאר. רק
תיזהרו ותהיו מוכנים, כי אבוא
ביום שאינכם מצפים.

אדון,
אני חייב ללכת
לראות איש אחד
בעיר. אני אחזור
מאוחר יותר.

לך, יהודה
איש קריות,
ותעשה את מה
שאתה צריך.

אם תשלמו
לי מספיק כסף,
אני אמסור לכם
את ישוע.

אבל אתה
לא יהודה איש
קריות, אחד
מתלמידיו?

כן, הייתי איתו במשך
שלוש שנים, אבל אני כבר
עייף מזה. הוא מדבר כמטורף,
ואני צריך את הכסף.

הגיע השעה
שאתפאר בכבוד. אם
לא ימות גרגיר החיטה
הנופל לתוך האדמה,
הוא ישאר לבדו. אבל אם
ימות, הוא יכפיל את
עצמו לדגנים רבים.

ועתה נבהלה נפשי, ואני
מה אומר: 'אבי, הצילני מהשעה
הזאת?' אדרבא, הרי לשם
כך באתי לשעה הזאת.

מתי כ"ו 14-16 ; מרקוס י"ג 5-13 ; לוקס י"ז 26-37 ; יוחנן י"ב 23-24 ;
איגרת כיפא השניה ג' 10

אב'י, פאר
את שמך!

כבר פארתי
ושוב אפאר.

אלוהים
דיבר אליו!

זה היה קול
רם כמו רעם.

מלאך דיבר
אליו!

לא למעני היה הקול
הזה, אלא למענכם. כעת הגיע
הזמן ששר העולם הזה, השטן,
ינוצח. ואם ירימוני על עץ למות
עליו, אמשוך את כולם אלי.

אנחנו יודעים שהנביאים
אמרו שהמשיח יחיה לעולם ועד,
אבל אתה אומר שאתה תמות; אז
אם כך, מי הוא המשיח?

האור יהיה בקרבכם
רק עוד מעט קט. בעוד האור,
נשאר עמכם האמינו באור,
למען תהיו לבני אור.

נשמע לי
מטורף.

יוחנן י"ב 27-36

מי שדוחה אותי ואינו מקבל
את דברי, דוחה את אלוהים. אני אור
העולם. כל המאמין בי לא ישכן בחושך,
אלא יהיו לו חיי עולם.

<https://goodandevilbook.com/>